

Sygn. akt I C 377 / 15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Małgorzata Wąchala**

po rozpoznaniu w dniu 25.11.2016 r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...)sp. z o.o. w K.**

przeciwko **T. C.**

o zapłatę

na skutek zarzutów pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 04.04.2014 r., I Nc 273/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony nakaz zapłaty – w zakresie przekraczającym niezaskarżoną przez pozwanego T. C. część obejmującą należność główną w kwocie 15 886, 68 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22.03.2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi w kwocie 198, 60 zł i kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 380, 87 zł – co do kwoty **438, 62 zł** (czteryście trzydzieści osiem złotych, sześćdziesiąt dwa grosze) należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 24.03.2014 r. do dnia zapłaty;

II. uchyla zaskarżony nakaz zapłaty w pozostałym zakresie i oddala powództwo w stosunku do pozwanego T. C.;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego T. C. **3 617 zł** kosztów procesu;

IV. nakazuje powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu **5 060, 60 zł** nieopłaconych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powód – (...)sp. z o.o. w K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych solidarnie (...) sp. z o.o. w L. i T. C. 150 827, 38 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22.03.2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Powód podał, że w ramach prowadzonej działalności sprzedawał spółce (...) materiały budowlane, przy czym warunki transakcji zostały zawarte w ramowej umowie sprzedaży z dnia 31.05.2013 r. W ramach uzgodnionych warunków współpracy powód sprzedał i dostarczył pozwanej towar o łącznej wartości 152 200, 46 zł, z czego do zapłaty pozostała kwota 149 170, 75 zł. Pomimo upływu terminu płatności pozwana nie uregulowała całości należności wynikających z faktur VAT pomimo wielokrotnych wezwań do zapłaty.

W związku z brakiem spełnienia przez pozwaną wymagalnego świadczenia powód zgodnie z deklaracją wekslową z dnia 31.05.2013 r. wypełnił w dniu 13.03.2014 r. wystawiony przez pozwaną spółkę, a poręczony przez pozwanego T.

C., weksel in blanco na łączną kwotę 150 827, 38 zł, na którą składa się należność główna w wysokości 149 170, 75 zł z tytułu niezapłaconych faktur VAT wraz ze skapitalizowanymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie należności głównej w łącznej kwocie 1 656, 63 zł, oraz wezwał pozwanych solidarnie – pismami z dnia 13.03.2014 r. – do jego wykupu. Termin wykupu został oznaczony na dzień 21.03.2014 r. Pomimo upływu terminu wykupu weksła pozwani solidarnie nie uregulowali należności oznaczonej w wezwaniu do wykupu weksła. Tym samym do zapłaty pozostała kwota 150 827, 38 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22.03.2014 r. do dnia zapłaty.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym dnia 04.04.2014 r., I Nc 273/14, Sąd Okręgowy we Wrocławiu nakazał pozwany (...) sp. z o.o. w L. oraz T. C., aby zapłacili na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w K. z weksła solidarnie 150 827, 38 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 22.03.2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi w kwocie 1 886 zł i kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 3 617 zł.

Nakaz zapłaty z dnia 04.04.2014 r., I Nc 273/14, uprawomocnił się w stosunku do pozwanego (...) sp. z o.o. w L. w dniu 03.06.2014 r.

Pozwany T. C. w zarzutach od nakazu zapłaty z dnia 04.04.2014 r., I Nc

273/14, wniósł o uchylenie zaskarżonego nakazu zapłaty i oddalenie powództwa ponad kwotę 15 886, 68 zł oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu zarzutów pozwany podniósł, iż przedłożony weksel ma charakter gwarancyjny – stanowi zabezpieczenie wykonania ramowej umowy sprzedaży zawartej pomiędzy powodem a pozwaną spółką w dniu 31.05.2013 r. Tym samym odpowiedzialność wekslowa wystawcy względem remitenta ograniczona jest do roszczeń ściśle wynikających z umowy z 31.05.2013 r. bez względu na ewentualne inne roszczenia powoda wobec pozwanej spółki. W oczywisty sposób dotyczy to także odpowiedzialności wekslowej pozwanego T. C. jako poręczyciela wekslowego, co wynika z umowy poręczenia oraz deklaracji wekslowej. Tym samym pozwany nie może odpowiadać z tytułu poręczenia wekslowego za inne roszczenia powoda nie wynikające bezpośrednio z treści ramowej umowy sprzedaży z 31.05.2013 r. Ramowa umowa sprzedaży z 31.05.2013 r. w sposób jednoznaczny odnosiła się do sprzedaży przez powoda towarów w związku z wykonawstwem przez pozwaną spółkę robót budowlanych na obiekcie handlowo-usługowym przy ul. (...) w B. na mocy umowy o roboty budowlane zawartej z (...) sp. z o.o. we W.. Na życzenie powoda pozwana spółka zobowiązała się przedstawić inwestorowi ramową umowę sprzedaży z 31.05.2013 r. do akceptacji w myśl przepisu art. 647⁽¹⁾ § 2 kc, co też miało miejsce, a zgłoszenie umowy zostało potwierdzone przez przedstawiciela inwestora M. P.. Budowa obiektu handlowo-usługowego w B. została zakończona w dniu 06.11.2013 r. i od tej daty spółka (...) nie kupowała u powoda żadnych towarów na budowę tego obiektu.

Pozwany stwierdził, iż jego odpowiedzialność wekslowa jest ograniczona jedynie do należności z tych faktur, które dotyczyły budowy obiektu w B., gdyż jedynie ta budowa była przedmiotem ramowej umowy sprzedaży, zabezpieczonej poręczonym przez pozwanego wekslem. Wszelkie inne ewentualne roszczenia powoda wobec (...) sp. z o.o. wynikające ze sprzedaży przez materiałowy na inne inwestycje, w tym sprzedaży towarów w okresie po zakończeniu budowy obiektu w B., nie są przedmiotem zabezpieczenia z weksła poręczonego przez pozwanego i jako takie nie mogą być dochodzone w tej sprawie.

Pozwany podniósł, iż spośród przywołanych w pozwie faktur jedynie dwie: (...) z dnia 25.10.2013 r. na kwotę 11 965, 44 zł oraz (...) z dnia 31.10.2013 r. na kwotę 3 921, 24 zł nie zostały zapłacone i dotyczą budowy obiektu w B. (tj. bezpośrednio dotyczą przedmiotu umowy z 31.05.2013). Odnośnie pozostałych faktur pozwany wskazał, że zostały one zapłacone albo dotyczyły dostaw na inne budowy.

W ramach realizacji ramowej umowy sprzedaży z 31.05.2013 r. powód sprzedawał pozwanej spółce znaczne ilości towarów, wystawiając za nie faktury, które były przez pozwaną spłacane. Tym niemniej przytoczone w pozwie należności – poza dwiema niezapłaconymi fakturami, o których mowa była wcześniej, oraz jedną zapłaconą – dotyczyły innych realizacji lub/i okresów, niż te, których bezpośrednio dotyczyła umowa z 31.05.2013 r.

Nie należą one do kręgu roszczeń zabezpieczonych wekslem na podstawie ramowej umowy sprzedaży z 31.05.2013 r.

Pozwany zarzucił, iż remitent wypełnił weksel in blanco kwotą, która nie odpowiadała wysokości zadłużenia wystawcy weksla z tytułu istniejącego między stronami stosunku prawnego, określonego w umowie z 31.05.2013 r. Jeżeli z deklaracji wekslowej wynika to, że wystawiony weksel in blanco służył do zabezpieczenia należności wynikających z ramowej umowy sprzedaży łączącej strony, to umieszczenie na nim sumy wekslowej wyższej niż wynosiło rzeczywiste zadłużenie wystawcy oznacza częściową niezgodność tej sumy z porozumieniem wekslowym. Z tą funkcją skorelowany zostaje skutek w postaci redukcji zakresu odpowiedzialności wekslowej wystawcy (i poręczyciela) do granic, w których treść weksla (suma wekslowa) odpowiada zadłużeniu wystawcy ze stosunku podstawowego (vide: wyrok SN z dnia 17.01.2008 r., III CSK 193/07).

Pozwany stwierdził, iż kwotą rzeczywistego zadłużenia zabezpieczonego wekslem jest kwota 15 886, 68 zł jako suma należności z niezapłaconych faktur nr (...).

W piśmie z dnia 22.04.2015 r. stanowiącym odpowiedź na zarzuty powód wniósł o utrzymanie zaskarżonego nakazu zapłaty w stosunku do pozwanego T. C. w całości w mocy oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dalszych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 zł.

Powód podniósł, iż pozwany – poręczyciel wekslowy (awalista) formułuje zarzuty, które przysługują jedynie poręczonemu z weksla, tj. pozwanej (...) sp. z o.o. Wskazał, że powszechnie przyjmuje się w literaturze i orzecznictwie sądowym, iż awalista może zasłaniać się przeciwko wierzycielowi zarzutami obiektywnymi i osobistymi przysługującymi mu bezpośrednio do wierzyciela, nie może natomiast bronić się zarzutami, które przysługują poręczonemu.

Powód podniósł, iż nieprawdziwe i bezpodstawne jest twierdzenie, jakoby faktura VAT nr (...) wystawiona na kwotę 8 932, 51 zł została przez pozwaną w całości zapłacona w dniu 09.01.2014 r. Podał, że nie kwestionuje, iż w dniu 09.01.2014 r. pozwana spółka złożyła dyspozycję przelewu w łącznej wysokości 32 427, 58 zł, kwestionuje natomiast sposób rozliczenia wskazanej kwoty przyjęty przez pozwanego T. C., wskazując, iż dokonana płatność nie doprowadziła do zaspokojenia roszczeń powoda jako wierzyciela spółki (...) wynikających z faktury VAT nr (...).

Powód podniósł, iż bezpodstawny jest zarzut, jakoby remitent wypełnił weksel in blanco kwotą, która nie odpowiada wysokości zadłużenia wystawcy weksla z tytułu istniejącego między stronami stosunku prawnego, określonego w umowie z dnia 31.05.2013 r., a tym samym pozwany T. C. nie mógł odpowiadać z tytułu poręczenia wekslowego za inne roszczenia powoda względem pozwanej spółki, nie wynikające bezpośrednio z treści ramowej umowy sprzedaży z 31.05.2013 r. Według powoda twierdzenie, iż umowa z dnia 31.05.2013 r. miała odnosić się do sprzedaży towarów w związku z wykonawstwem przez robót budowlanych na obiekcie handlowo-usługowym przy ul. (...) w B., na mocy umowy o roboty budowlane zawartej z (...) sp. z o.o. we W., jest nieuzasadnione i nie znajduje oparcia w okolicznościach sprawy. Rzeczywistym celem tej umowy było określenie zasad wzajemnej współpracy stron. Zobowiązanie kupującego zawarte we wstępie do umowy stanowiło jedynie dodatkowe zabezpieczenie roszczeń powoda względem pozwanej poprzez umożliwienie ich zaspokojenia przez (...). Roszczenia te nie zostały zaspokojone przez inwestora, który odmówił uiszczenia zaległej kwoty zadłużenia pozwanej (...), wskazując, iż niewątpliwie umowy zawierane przez wykonawcę z dostawcą materiałów budowlanych nie są umowami o podwykonawstwo w rozumieniu art. 647⁽¹⁾ § 5 kc, a w konsekwencji inwestor nie odpowiada solidarnie z wykonawcą na podstawie 647⁽¹⁾ § 5 kc za zobowiązania wynikające ze sprzedaży przez powoda materiałów budowlanych.

Powód podniósł, że jedynie sprzedawał pozwanej (...) materiały budowlane i nie tylko nie miał wiedzy o tym, kiedy zakończyły się roboty budowlane realizowane w B. przy ul. (...), ale nawet nie powinien mieć wiedzy w tym przedmiocie, ponieważ nigdy nie był zainteresowany udziałem w realizacji tej inwestycji, skoro pozostaje to poza zakresem prowadzonej przez niego działalności handlowej (sprzedaż materiałów budowlanych). Powód nie miał również żadnego kontaktu z inwestorem w trakcie realizowania robót. Natomiast wobec braku uiszczenia przez pozwaną spółkę po nadejściu terminu zapłaty należności dochodzonych pozwem usiłował bezskutecznie uzyskać

zaspokojenie w ramach dodatkowego zabezpieczenia udzielonego przez pozwaną spółkę we wstępie do umowy z dnia 31.05.2013 r. Ze względu na istotę działalności prowadzonej przez powoda polegającej na sprzedaży towarów – materiałów budowlanych oraz charakter współpracy powoda z pozwaną spółką powód nie jest w stanie stwierdzić, czy po dniu 06.11.2013 r. sprzedawany przez niego towar był nadal na teren tej inwestycji dostarczany. Powód nie posiada wiedzy, czy sprzedane materiały faktycznie zostały dostarczone i zabudowane na terenie inwestycji realizowanych przez pozwaną spółkę w G., H., Z. i G.. Okoliczność ta pozostaje nieznana, ponieważ powód nigdy nie był zainteresowany udziałem w realizacji tych inwestycji budowlanych. Nadto powód nie miałby możliwości weryfikacji na terenie jakich inwestycji i jak sprzedane przez niego materiały zostały wykorzystane przez pozwaną spółkę, ponieważ z chwilą wydania to pozwana dysponowała sprzedanymi materiałami i określała ich przeznaczenie, mając możliwość przemieszczenia własnymi środkami materiałów między terenami realizowanych przez siebie inwestycji.

Powód podkreślił, że przedmiotem negocjacji między nim a pozwaną spółką nigdy nie było określenie przeznaczenia i sposobu wykorzystania materiałów budowlanych sprzedawanych przez powoda, a w szczególności określenie miejsca ich wykorzystania, ponieważ dla powoda powyższe okoliczności były nieistotne (miejsce i sposób dostarczenia/ odbioru materiałów wskazywał każdorazowo kupujący) i niemożliwe w praktyce do zweryfikowania. Natomiast istotne było potwierdzenie przez pozwaną spółkę zapłaty należnej powodowi ceny oraz zabezpieczenie udzielone przez pozwaną.

Zawarta w dniu 31.05.2013 r. umowa została określona przez strony zgodnie jako Ramowa Umowa Sprzedaży i taki też jest jej charakter prawny – wyznacza ona ramy współpracy stron w zakresie zawierania indywidualnych umów sprzedaży towarów bez odniesienia wyłącznie do inwestycji budowlanej realizowanej w B.. Współpraca stron sformalizowana w oparciu o umowę z dnia 31.05.2013 r. była kontynuowana także przy realizowaniu przez pozwaną spółkę innych zamówień na rzecz podmiotów trzecich bez konieczności przeprowadzania jakichkolwiek modyfikacji pierwotnego stosunku zobowiązaniowego. Istota zawartej przez strony Ramowej Umowy Sprzedaży sprowadzała się do współpracy powoda z pozwaną spółką w zakresie sprzedaży towarów. Wynikające ze stosunku współpracy zobowiązania kupującego wobec powoda zostały zabezpieczone wystawieniem weksla in blanco przez kupującego wraz z deklaracją in blanco oraz poręczone przez pozwanego T. C..

Powód podniósł, iż poręczeniem T. C. zostały objęte wszelkie zobowiązania pozwanej spółki w stosunku do powoda istniejące w chwili udzielenia poręczenia, jak również zobowiązania przyszłe, a w szczególności zobowiązania wynikające ze współpracy stron nawiązanej na podstawie ramowej umowy sprzedaży określającej przedmiot i zakres tej współpracy. Natomiast zakres poręczenia został określony kwotowo w § 2 wskazanej umowy, bez jakiegokolwiek ograniczenia odpowiedzialności poręczyciela do zobowiązań wynikających ze sprzedaży towarów dokonywanej w związku z realizacją inwestycji w B. przy ul. (...) oraz bez ograniczeń dotyczących miejsca i sposobu wykorzystania towarów powoda przez pozwaną spółkę.

Strony podjęły współpracę sformalizowaną w oparciu o ramową umowę sprzedaży na tle inwestycji realizowanej przez kupującego na obiekcie handlowo-usługowym w B. przy ul. (...), przy czym po zakończeniu prac budowlanych przez pozwaną spółkę na podstawie umowy zawartej z (...) sp. z o.o. współpraca miała być kontynuowana także przy realizacji innych inwestycji, według tego samego wypracowanego przez strony modelu współpracy bez konieczności zawierania dodatkowych umów. W umowie z dnia 31.05.2013 r. brak jest wskazania terminu, w którym umowa miałaby ulec rozwiązaniu lub wygaśnięciu, brak jest także zastrzeżenia warunku rozwiązującego czy choćby określenia korelacji czasowej między realizacją przez powoda kolejnych dostaw materiałów budowlanych a zakończeniem prac budowlanych przy ul. (...) w B.. Skoro po zakończeniu robót budowlanych prowadzonych przez pozwaną spółkę w ramach wskazanej inwestycji, strony nadal kontynuowały współpracę, to przebiegała ona według zasad jednoznacznie określonych w formie pisemnej, czyli w ramach zakreślonych w umowie z dnia 31.05.2013 r., na podstawie jednostkowych zamówień, z uwzględnieniem zabezpieczenia udzielonego w formie poręczenia cywilnego w odrębnej umowie z dnia 31.05.2013 r. i zabezpieczenia wekslowego – weksla in blanco, bez udzielenia dodatkowego zabezpieczenia wekslowego czy choćby w formie tzw. poręczenia cywilnego.

Powód stwierdził, iż wypełnił weksel in blanco kwotą, która odpowiada wysokości zadłużenia wystawcy weksla z tytułu istniejącego między powodem a pozwaną spółką stosunku prawnego określonego w ramowej umowie sprzedaży z dnia 31.05.2013 r., zgodnie z treścią umowy poręczenia z dnia 31.05.2013 r. zawartej przez powoda z pozwanym T. C. i wystawioną w tej samej dacie deklaracją wekslową, a w konsekwencji pozwany T. C. odpowiada z tytułu poręczenia wekslowego za roszczenie powoda wobec pozwanej spółki.

W piśmie wniesionym dnia 26.05.2015 r. pozwany podniósł, iż zarzut dotyczący nieprawidłowego (niezgodnego z porozumieniem wekslowym) wypełnienia weksla należy do kategorii tych, które podnosić może zarówno wystawca weksla, jak i avalista.

Podniósł też, że ramowa umowa sprzedaży wbrew twierdzeniom była zawierana wyłącznie z myślą o inwestycji w B., co w chwili zawierania było oczywiste dla wszystkich stron.

Umowa ta dotyczyła wyłącznie sprzedawania przez powoda towarów w związku z ich przeznaczeniem na inwestycję prowadzoną przez pozwaną spółkę w B. przy ul. (...). Tym samym o odpowiedzialności poręczyciela wekslowego – pozwanego T. C. można mówić jedynie w kontekście treści porozumienia wekslowego – w tym przypadku deklaracji wekslowej, której treść musi być interpretowana w ścisłym powiązaniu z treścią ramowej umowy sprzedaży z 31.05.2013 r., do której deklaracja wekslowa odwołuje się *expressis verbis*. W konsekwencji wypełnienie przez powoda weksla in blanco kwotą obejmującą także inne wierzytelności wobec pozwanej spółki jest niewątpliwie sprzeczne z treścią porozumienia wekslowego.

Pozwany zarzucił, iż nie sposób skutecznie powoływać się na „modyfikację stosunku pozawekslowego” w sytuacji, kiedy poręczyciel wekslowy nie objął swoim zobowiązaniem owej „modyfikacji”.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

Dnia 31.05.2013 r. (...) sp. z o.o. w L. reprezentowana przez prezesa zarządu T. C. jako kupujący oraz (...)sp. z o.o. w K. jako sprzedający zawarli ramową umowę sprzedaży

Kupujący oświadczył, że jest wykonawcą robót budowlanych na obiekcie handlowo-usługowym w B. przy ul. (...), na mocy umowy o roboty budowlane zawartej z (...) sp. z o.o. we W. w dniu 21.05.2013 r. i zobowiązał się przedstawić umowę ze sprzedającym do inwestora w celu jej akceptacji, a potwierdzenie przyjęcia do wiadomości treści umowy ramowej, stosownie do treści art. 647¹ § 2 kc z konsekwencjami dla inwestora i generalnego wykonawcy wynikającymi z art. 647¹ § 5 kc, przedłożyć sprzedającemu przed zrealizowaniem pierwszej transakcji z umowy ramowej.

Przedmiotem umowy było ustalenie warunków sprzedaży towarów określonych w ofercie handlowej sprzedającego na rzecz kupującego oraz przyjęcie wiążących ustaleń w zakresie składania i przyjmowania zamówień, zmian w zakresie asortymentu towarowego oraz jego cenę, realizacji dostaw, doręczania dokumentów sprzedaży, a także ustalenie terminów płatności i złożenia niezbędnych zabezpieczeń transakcji przez kupującego na rzecz sprzedającego.

Sprzedaż i dostawa towarów miała następować na podstawie zamówień składanych przez kupującego telefonicznie, e-mailowo, za pośrednictwem faksu lub poczty. Zamówienie winno zawierać:

- a. wskazanie danych kupującego,
- b. rodzaje zamawianych towarów,
- c. dokładny adres miejsca dostawy,
- d. termin realizacji dostawy.

Kupujący miał dokonywać odbioru zamówionej partii towaru w miejscu przez niego wskazanym w zamówieniu. Za datę odbioru uważana była data przekazania zamówionej partii towaru przedstawicielowi kupującemu; w chwili odbioru sprzedający miał przekazać przedstawicielowi kupującego dokument wystawiony zgodnie z zamówieniem.

Maksymalna kwota zobowiązań kupującego z tytułu sprzedaży towarów została ustalona na kwotę 150 000 zł.

Sprzedający miał wystawiać odrębną fakturę do każdego zrealizowanego zamówienia, z terminem płatności wynoszącym 60 dni, liczonym od dnia wystawienia faktury. Kupujący miał dokonywać płatności na rachunek nr (...).

Prawnym zabezpieczeniem spłaty zobowiązań kupującego zaciągniętych w ramach trwającej pomiędzy stronami współpracy był weksel in blanco z wystawienia kupującego, opatrzony klauzulą „bez protestu” wraz z deklaracją wekslową, który sprzedający ma prawo wypełnić na sumę odpowiadającą kwocie zobowiązań wynikających z realizacji sprzedaży towarów na podstawie tej umowy, powiększonej o należne odsetki i ewentualne koszty dodatkowe.

/ dowód: ramowa umowa sprzedaży z dnia 31.05.2013 r. – k. 16-18 /

Umowa ramowa została zawarta w celu określenia warunków współpracy powoda ze spółką (...) dotyczących dostaw materiałów budowlanych na potrzeby inwestycji budowy galerii handlowej w B. realizowanej przez (...) sp. z o.o. na rzecz inwestora – firmy (...).

Przed zawarciem umowy spółka (...)zażądała m.in. zaświadczenia inwestora tej budowy, iż znana jest mu treść umowy pomiędzy (...) sp. z o.o. – wykonawcą robót a powodem – kontrahentem wykonawcy. Warunkiem zawarcia tej umowy było także wystawienie przez spółkę (...)weksla.

Warunki współpracy były uzgadniane przez współnika (...) sp. z o.o. A. B. z prezesem zarządu (...)sp. z o.o.

We wzorze umowy ramowej przesłanym (...) sp. z o.o. znalazł się wstęp, który nie występował we wzorach stosowanych przez powodową spółkę, zawierający dane inwestycji.

/ dowód: zeznania świadków: M. B. – e-protokół z dnia 29.12.2015 r. 00.02.31-

00.12.12, P. M. – e-protokół z dnia 13.01.2016 r. 00.03.27-00.13.18;

przesłuchanie pozwanego T. C. – e-protokół z dnia 25.11.2016 r.

00.02.36-00.17.38 /

Dnia 31.05.2013 r. powód (...)sp. z o.o. jako wierzyciel oraz pozwany T. C. jako poręczyciel zawarli umowę poręczenia.

Poręczyciel oświadczył, że znany jest mu fakt zawarcia oraz treść ramowej umowy sprzedaży z dnia 31.05.2013 r. i poręczył wobec wierzyciela za wszelkie zobowiązania (...) sp. z o.o. w stosunku do wierzyciela istniejące w chwili udzielenia poręczenia, jak również zobowiązania przyszłe do kwoty 150 000 zł, w tym należność główną, odsetki ustawowe za opóźnienie, ewentualnie inne koszty związane z dochodzeniem należności bezpośrednio od spółki.

Poręczenie zostało udzielone na okres do dnia 31.05.2015 r.

W przypadku opóźnienia spółki wobec wierzyciela, wierzyciel miał przesłać poręczycielowi listem poleconym za potwierdzeniem odbioru wezwanie do zapłaty, a po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu 7 dni od dnia odbioru, mógł dochodzić od poręczyciela

spełnienia świadczenia.

Prawnym zabezpieczeniem spłaty zobowiązań spółki przez poręczyciela był weksel in blanco z wystawienia poręczyciela opatrzony klauzulą „bez protestu” wraz z deklaracją wekslową, który wierzyciel miał prawi wypełni na sumę odpowiadającą kwocie zobowiązania określonego powyżej.

/ dowód: umowa poręczenia z dnia 31.05.2013 r. – k. 41-42 /

Dnia 31.05.2013 r. T. C. jako prezes zarządu (...) sp. z o.o. w imieniu tej spółki wystawił własny weksel in blanco oraz poręczył osobiście za ten weksel.

/ dowód: weksel – k. 49 /

Dnia 31.05.2013 r. T. C. jako prezes zarządu (...) sp. z o.o. w imieniu tej spółki podpisał deklarację wekslową do weksla in blanco wystawionego przez tę spółkę jako zabezpieczenia zapłaty zobowiązań mogących wynikać z zawartej w dniu 31.05.2013 r. umowy poręczenia, w której poręczył za obecne i przyszłe zobowiązania tej spółki w stosunku do wierzyciela (...)sp. z o.o., a wynikające z ramowej umowy sprzedaży z dnia 31.05.2013 r., wskazując, że w razie nieuregulowania przez spółkę w terminie wspomnianych zobowiązań wobec tego wierzyciela, ma on prawo wypełnić weksel na sumę odpowiadającą kwocie zobowiązania, łącznie z odsetkami, kosztami postępowania i innymi kosztami, opatrzyć weksle datą i miejscem płatności według własnego uznania, zawiadamiając o tym fakcie listem poleconym, wysłanym z siedmiodniowym wyprzedzeniem.

/ dowód: deklaracja wekslowa z dnia 31.05.2013 r. – k. 43 /

Weksel miał stanowić zabezpieczenie należności powoda z tytułu dostawy materiałów budowlanych na budowę w B..

/ dowód: przesłuchanie pozwanego T. C. – e-protokół z dnia 25.11.2016 r.

00.02.36-00.17.38 /

(...)sp. z o.o. jako wykonawca przebudowy pawilonu handlowo-usługowego w B. zgłosiła inwestorowi umowę z dnia 31.05.2013 r. zawartą z powodem, z którą to umową inwestor zapoznał się i przyjął do wiadomości. Potwierdził to koordynator inwestycji M. P..

/ dowód: oświadczenie M. P. – k. 32; przesłuchanie pozwanego T. C. – e-

protokół z dnia 25.11.2016 r. 00.02.36-00.17.38 /

Oprócz inwestycji w B. (...)sp. z o.o. realizowała w tym samym okresie podobne inwestycje: budowa marketu L. w Z., rozbudowa marketu N. w H., budowa marketu K. w G..

/ dowód: zeznania świadków: M. B. – e-protokół z dnia 29.12.2015 r. 00.02.31-

00.12.12, P. M. – e-protokół z dnia 13.01.2016 r. 00.03.27-00.13.18 /

Dostawy materiałów na budowę galerii w B. następowały w okresie od marca do października 2013 r. Budowa ta została zakończona dnia 06.11.2013 r.

/ dowód: dziennik budowy – k. 93; zeznania świadka M. B. – e-protokół z dnia

29.12.2015 r. 00.02.31-00.12.12 /

Na budowę galerii w B. przy ul. (...) powód dostarczył:

- dnia 31.10.2013 r. – sufit (...) – 714, 24 m² – (...) (faktura nr (...)) – odbiór potwierdził R. O.,

- dnia 31.10.2013 r. sufit (...) – 28, 8 m⁽²⁾ i (...) – 520 m⁽²⁾ – (...) (faktura nr (...)).

Zamówienia realizował handlowiec powoda P. S..

/ dowód: dokumenty wydania WZ – k. 35, 37 /

Ponadto powód dostarczył (...) sp. z o.o.:

- dnia 10.10.2013 r. – sprężyny dociskowe – 120 szt. – (...) (faktura nr (...)) – K. G.,

- dnia 31.10.2013 r. – sufit (...) – 1 230, 75 m² – (...) (faktura nr (...)) – dostawa H.,

- dnia 05.11.2013 r. – sufity metalowe – 54,7 m⁽²⁾ – (...) (faktura nr (...)) – L. Z.,

- dnia 13.11.2013 r. – klipsy dociskowe – 120 szt. (faktura nr (...)),

- dnia 18.11.2013 r. – sufit (...) – 76, 58 m² – (...) (faktura nr (...)).

/ dowód: dokumenty wydania WZ – k. 36, 38-39, 95 /

W grudniu 2013 r. i styczniu 2014 r. (...)sp. z o.o. zamawiała w (...)sp. z o.o. materiały budowlane przeznaczone na budowę K. w G..

Kiedy dyrektor handlowy spółki (...)M. B. dowiedział się o tych

dostawach, rozmawiał z P. S., wówczas kierownik oddziału firmy (...)powiedział, że „da radę”.

/ dowód: zamówienie z dnia 09.12.2013 r. – k. 100-101; list przewozowy z dnia 12.12.2013 r. – k.

102-105; zamówienie z dnia 23.12.2013 r. – k. 106-107; dokumenty wydania

zewnątrznego z dnia 30.12.2013 r. i 10.10.2014 r. – k. 108-111; zeznania świadków:

M. B. – e-protokół z dnia 29.12.2015 r. 00.02.31-00.12.12, P.

M. – e-protokół z dnia 13.01.2016 r. 00.03.27-00.13.18 /

Powód wystawił nabywcy – (...) sp. z o.o. faktury VAT:

- dnia 27.09.2013 r. – nr (...) – za profile – 1200 + 1087,5 mb, sufity (...) – 218,8 m² i transport – na kwotę 10 551, 14 zł brutto – z terminem płatności do dnia 26.11.2013 r.,

- dnia 27.09.2013 r. – nr (...) – za profile – 825 + 1650 + 825 + 488 mb – na kwotę 10 853, 52 zł brutto – z terminem płatności 45 dni do dnia 11.11.2013 r.,

- dnia 30.09.2013 r. – nr (...) – za profile – 657,5 + 630 + 1260 + 366 mb i transport – na kwotę 8 932, 51 zł brutto – z terminem płatności do dnia 29.11.2013 r., do zapłaty pozostało 5 902, 80 zł,

- dnia 09.10.2013 r. – nr (...) – za sufity (...) – 218,8 m², profile – 450 + 975 + 487,5 mb – na kwotę 9 198, 14 zł brutto – z terminem płatności do dnia 23.11.2013 r.,

- dnia 10.10.2013 r. – nr (...) – za sprężyny dociskowe – 300 szt. – na kwotę 405, 90 zł brutto – z terminem płatności 09.12.2013 r.,

- dnia 25.10.2013 r. – nr (...) – za sufit (...) – 714,24 m² – na kwotę 11 965, 44 zł brutto – z terminem płatności dnia 24.12.2013 r.,

- dnia 31.10.2013 r. – nr (...) – za sufit (...) – 1230,75 m² – na kwotę 19 982, 46 zł brutto – z terminem płatności dnia 30.12.2013 r.,

- dnia 31.10.2013 r. – nr (...) – za sufit (...) – 28,8 m⁽²⁾ i (...) – 520 m⁽²⁾ – na kwotę 3 921, 24 zł brutto – z terminem płatności dnia 30.12.2013 r.,

- dnia 05.11.2013 r. – nr (...) – za sufit metalowy – 54,7 m⁽²⁾ – na kwotę 4 642, 39 zł brutto – z terminem płatności dnia 04.01.2014 r.,

- dnia 13.11.2013 r. – nr (...) – za klipsy metalowe 120 szt. – na kwotę 73, 80 zł brutto – z terminem płatności dnia 12.01.2014 r.,

- dnia 19.11.2013 r. – nr (...) – za sufit (...) – 76,58 m² – na kwotę 1 243, 36 zł brutto – z terminem płatności dnia 18.01.2014 r.,

- dnia 20.12.2013 r. – nr (...) – za kątowniki, profile, płyty, taśmy, kołki, wkręty, masę szpachlową, palety – na kwotę 27 044, 06 zł brutto – z terminem płatności dnia 18.02.2014 r.,

- dnia 20.12.2013 r. – nr (...) – za papier ścierny, taśmy, masę akrylową, drut, narożniki, itp. – na kwotę 3 073, 34 zł brutto – z terminem płatności dnia 18.02.2014 r.,

- dnia 31.12.2013 r. – nr (...) – za profile, łączniki, wieszaki, sprężyny, zapinki, itp. – na kwotę 23 633, 22 zł brutto – z terminem płatności dnia 01.03.2014 r.,

- dnia 10.01.2014 r. – nr (...) – za (...) – 340 m⁽²⁾ – na kwotę 1 735, 53 zł brutto – z terminem płatności dnia 11.03.2014 r.,

- dnia 10.01.2014 r. – nr (...) – za sufity metalowe 257,04 + 182,16 + 306,72 m⁽²⁾ – na kwotę 45 620, 64 zł brutto – z terminem płatności dnia 11.03.2014 r.

W fakturach wskazany został rachunek bankowy nr (...).

/ dowód: faktury VAT – k. 19-34 /

Dnia 09.01.2014 r. na rachunek powoda nr (...) został dokonany przelew kwoty 32 427, 58 zł obejmujący należności z faktur:

- (...) – 8 932, 51 zł,

- (...) – 1 862, 17 zł,

- (...) – 9 198, 14 zł,

- (...) – 1 883, 62 zł,

- (...).

/ dowód: wyciąg z rachunku bankowego nr (...) – k. 94 /

Rozliczeniami należności obciążających (...) sp. z o.o. zajmował się wspólnik tej spółki A. B..

/ dowód: przesłuchanie pozwanego T. C. – e-protokół z dnia 25.11.2016 r.

00.02.36-00.17.38 /

Pismem z dnia 13.03.2014 r. powód wezwał (...) sp. z o.o. do zapłaty 150 827, 38 zł, w tym należności głównej z faktur wymienionych powyżej – 149 170, 75 zł i odsetek za opóźnienie – 1 656, 63 zł.

/ dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 13.03.2014 r. – k. 40 /

Powód jest posiadaczem weksla zawierającego następujące elementy:

- miejsce wystawienia – K.,
- data wystawienia – 13.03.2014 r.,
- suma wekslowa – 150 827, 38 zł,
- płatny na zlecenie (...)sp. z o.o.,
- data płatności – 21.03.2014 r.,
- miejsce płatności – (...)sp. z o.o. ul. (...) (...)-(...) K..

/ dowód: weksel – k. 49 /

Pismami z dnia 13.03.2014 r. pełnomocnik powoda skierował do pozwanych wezwania do wykupu weksla, wskazując, że weksel został wypłacony łącznie na kwotę 150 827, 38 zł, w tym:

- z tytułu należności głównej – 149 170, 75 zł,
- z tytułu skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie należności głównych – 1 656, 63 zł.

Jako datę i miejsce wykupu weksla wskazał 21.03.2014 r. i siedzibę powoda.

/ dowód: wezwania do wykupu weksla z dnia 13.03.2014 r. wraz z dowodami nadania – k. 44-

46 /

Pismem z dnia 03.03.2015 r. (...) sp. z o.o. sp.k. we W. poinformował powoda, że nie odpowiada za należności (...) albowiem art. 647⁽¹⁾ § 5 kc dotyczy zapłaty na rzecz podwykonawcy, którym nie jest dostawca materiałów budowlanych.

/ dowód: pismo z dnia 03.03.2015 r. – k. 143-144 /

Sąd zważył, co następuje.

Zarzuty wniesione przez pozwanego zasługują na uwzględnienie w przeważającej części.

Powód wystąpił z żądaniem zasądzenia na jego rzecz kwoty 150 827, 38 zł mającej wynikać z weksla datowanego na 13.03.2014 r. przeciwko (...) sp. z o.o. jako wystawcy tego weksla oraz T. C. jako poręczycielowi wekslowemu. Wydany na podstawie tego weksla nakaz zapłaty z dnia 04.04.2014 r., I Nc 273/14, został zaskarżony zarzutami wyłącznie przez pozwanego T. C. – poręczyciela wekslowego.

Konstrukcja postępowania nakazowego opiera się na założeniu, iż dokumenty przewidziane w art. 485 kc jako podstawy wydania nakazu zapłaty stwarzają swoiste domniemanie zasadności żądania pozwu. Z punktu widzenia powoda wystarczające jest przedłożenie jednego z tych dokumentów na potwierdzenie zasadności roszczenia bez

potrzeby prowadzenia dalszego postępowania dowodowego. Obalenie domniemania potwierdzonego wydaniem przez sąd nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym następuje w wyniku inicjatywy pozwanego wnoszącego zarzuty przeciwko nakazowi zapłaty zawierającemu orzeczenie o świadczeniu wynikającym z określonego rodzaju dokumentu. Wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym powoduje, że ciężar prowadzenia procesu przenosi się na pozwanego i to on zobowiązany jest wykazać okoliczności, które powodują, iż przedłożony wraz z pozwem dokument traci swój walor jako podstawa roszczenia (por. wyrok: Sądu Najwyższego z dnia 21.10.2010 r., IV CSK 109/10; Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27.09.2012 r., VI ACa 383/12). Potwierdza to choćby dyspozycja art. 496 kpc wskazującego, że sąd w wyroku kończącym postępowanie odnosi się do nakazu zapłaty poprzez jego uchylenie lub utrzymanie w mocy, a nie do żądania pozwu, jak w procesie prowadzonym na zasadach ogólnych.

Wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego doprowadziły Sąd do przekonania, iż pozwany T. C. skutecznie zaprzeczył istnieniu po jego stronie zobowiązania wekslowego w rozmiarze wskazanym w pozwie.

Powód powołał jako źródło roszczenia weksel z dnia 13.03.2014 r. wystawiony przez (...) sp. z o.o., który został podpisany przez T. C. jako poręczyciela.

Zgodnie z art. 101 ustawy z dnia 28.04.1936 r. – Prawo wekslowe weksel własny zawiera:

- 1) nazwę „weksel” w samym tekście dokumentu, w języku, w jakim go napisano;
- 2) przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej;
- 3) oznaczenie terminu płatności;
- 4) oznaczenie miejsca płatności;
- 5) nazwisko osoby, na której rzecz lub na której zlecenie zapłata ma być dokonana;
- 6) oznaczenie daty i miejsce wystawienia weksla;
- 7) podpis wystawcy weksla.

Przedłożony wraz z pozwem weksel spełnia wskazane wymagania formalne.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 i 2 prawa wekslowego z dnia 28.04.1936 r. kto weksel wystawił, przyjął, indosował lub zań poręczył, odpowiada wobec posiadacza solidarnie, zaś posiadacz może dochodzić roszczeń przeciw jednemu, kilku lub wszystkim dłużnikom bez potrzeby zachowania porządku, w jakim się zobowiązali. Odpowiedzialność wobec posiadacza weksla ponoszą zatem wszystkie osoby, które weksel podpisały w charakterze wystawcy, poręczyciela, akceptanta, indosanta, itp. Warunkiem odpowiedzialności wekslowej dłużników wekslowych jest złożenie własnoręcznego podpisu na wekslu (wyrok Sądu Apelacyjnego w

Łodzi z dnia 22.05.2013 r., I ACa 21/13).

Pozwany T. C. nie kwestionował podpisania weksla w charakterze poręczyciela, podważał jednakże wysokość sumy wekslowej.

Ciężar wykazania, że weksel wystawiony in blanco miał zostać uzupełniony w określony sposób na kwotę mającą wynikać z określonego zobowiązania zabezpieczonego takim wekslem, spoczywał na pozwanym i pozwany z tego obowiązku wywiązał się należycie.

W treści deklaracji wekslowej z dnia 31.05.2013 r. mowa jest o wystawieniu weksla jako zabezpieczenia zapłaty zobowiązań mogących wynikać z zawartej w dniu 31.05.2013 r. umowy poręczenia za obecne i przyszłe zobowiązania wystawcy mogące wynikać z ramowej umowy sprzedaży z dnia 31.05.2013 r. Nie ulega wobec tego wątpliwości, że przedmiotem zabezpieczenia wekslowego były te zobowiązania wystawcy weksla – (...)sp. z o.o., które powstały

w wyniku dostaw materiałów budowlanych zrealizowanych przez powoda na podstawie umowy ramowej z dnia 31.05.2013 r. Pozwany zarzucił, iż umowa ramowa z dnia 31.05.2013 r. miała ograniczony zakres i suma wekslowa mogła objąć wyłącznie zadłużenie wystawcy weksla z tytułu dostaw materiałów na budowę galerii handlowej w B., a nie ze wszelkich dostaw dokonanych przez powoda na zlecenie spółki (...). Zarzut ten znajduje należyte poparcie w materiale dowodowym.

Po pierwsze, we wstępie do umowy ramowej z dnia 31.05.2013 r. przywołany jest fakt realizowania przez (...) sp. z o.o. jako wykonawcę robót budowlanych na obiekcie handlowo-usługowym w B.. Nie ma żadnego racjonalnego, logicznego uzasadnienia dla przywołania takiej okoliczności w umowie o współpracę, chyba że przedmiot tejże umowy miałby zostać powiązany z umową łączącą zamawiającego z innym kontrahentem. Powiązanie takie mogło wyrażać się ograniczeniem miejsca dostawy do określonej inwestycji.

‘ Po drugie, fakt zawarcia umowy ramowej na potrzeby zapewnienia dostaw na teren budowy w B. został potwierdzony także zeznaniami świadków M. B. i P. M.. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności uzasadniających potraktowanie tychże zeznań jako niewiarygodnych. Świadek B. zeznał, iż to powód zażądał potwierdzenia przez inwestora, iż umowa o współpracę jest mu znana. Powód jako dostawca zamierzał zatem skorzystać z konstrukcji współodpowiedzialności solidarnej inwestora i wykonawcy wobec podwykonawcy przewidzianej w art. 647¹ § 2 i 5 kc, która wymaga istnienia po stronie inwestora wiedzy o umowie łączącej wykonawcę z podwykonawcą. Z punktu widzenia powoda rozwiązanie takie nie mogło zostać skutecznie zastosowane, gdyż powód nie był podwykonawcą robót budowlanych, a jedynie dostawcą materiałów budowlanych, co skutkowało zresztą odmową ze strony inwestora zaspokojenia żądania zgłoszonego przez powoda (vide pismo firmy (...) z dnia 03.03.2015 r. – k. 143-144). Gdyby umowa z dnia 31.05.2013 r. miała odnosić się także do dostaw realizowanych przez powoda na inne budowy, to albo w jej treści znalazłoby się odwołanie do takich innych inwestycji albo powód wystąpiłby do innych inwestorów z żądaniem zapłaty, co się jednakże nie stało.

Powód nie przedstawił żadnych dowodów mogących przeciwstawić się okolicznościom podnoszonym przez pozwanego. Powód wycofał wniosek o przesłuchanie świadka K. S., która wystawiała faktury dotyczące dostaw na rzecz (...) sp. z o.o. Natomiast zeznania świadka E. S. niczego do sprawy nie wniosły, albowiem zeznała ona, iż nie pamięta okoliczności związanych z wystawianiem faktur obciążających spółkę (...), nie ma wiedzy dotyczącej tych faktur. Jeżeli chodzi o świadków R. O. i J. D., to odezwa o ich przesłuchanie została zwrócona wobec braku adresów zamieszkania świadków, który nie podejmowali wezwań kierowanych na adres miejsca pracy. Pełnomocnik powoda wezwany do wskazania adresów tych świadków w terminie miesiąca (k. 214). Wezwanie zostało doręczone w dniu 20.11.2015 r. (k. 215). Wyznaczony termin upłynął bezskutecznie. W piśmie z dnia 02.12.2015 r. pełnomocnik powoda wniósł o zobowiązanie spółki (...) do wskazania tych adresów. Wniosek ten nie mógł zostać uwzględniony. Wskazanie adresu świadka należy do strony wnioskującej o jego przesłuchanie. Pełnomocnik powoda nie wykazał, aby podjął jakąkolwiek próbę ustalenia tychże adresów, która okazałaby się bezskuteczna. Podniósł, iż nie dysponuje nrami pesel czy innymi danymi. Można zwrócić uwagę, iż na dowodach wydania figuruje nr telefonu R. O., zatem można było spróbować bezpośredniego z nim kontaktu. W konsekwencji sąd pominął dowód z przesłuchania tych świadków. Wobec niestawiennictwa prezesa zarządu powodowej spółki na rozprawę dnia 25.11.2016 r. i treści pisma z dnia 24.11.2016 r. sąd pominął dowód z przesłuchania reprezentanta powoda, który to dowód mógłby posłużyć powodowi do przedstawienia okoliczności i celu zawarcia umowy ramowej z dnia 31.05.2013 r. inaczej, niż to wywodził pozwany. Powód nie skorzystał z możliwości przesłuchania w charakterze świadka np. P. S., który wydawał towar dostarczany powodowi. W konsekwencji brak jest materiału dowodowego potwierdzającego stanowisko powoda, jakoby umowa ramowa z dnia 31.05.2013 r. oraz weksel załączony do pozwu dotyczyły wszelkich zobowiązań(...)sp. z o.o.

Art. 10 ustawy z dnia 28.04.1936 r. – Prawo wekslowe stanowi, iż jeżeli weksel niezupełny w chwili wystawienia uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa.

Zasada ta doznaje istotnego złagodzenia w przypadku relacji pomiędzy osobą zobowiązaną wekslowo a pierwotnym wierzycielem wekslowym (remitentem). W takim wypadku dłużnik wekslowy, w szczególności wystawca weksła, może przedstawić posiadaczowi weksła zarzuty wynikające ze stosunku podstawowego, gdy weksel ma charakter weksła gwarancyjnego, ale przede wszystkim zarzut wypełnienia weksła niezgodnie z zawartym porozumieniem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.02.2005 r., II CK 426/04, Prawo Bankowe 2006/1/18).

Sąd nie podziela argumentacji powoda, jakoby pozwany – będący jedynie poręczycielem wekslowym – nie był uprawniony do zgłoszenia zarzutu wypełnienia weksła niezgodnie z porozumieniem wekslowym. Stanowisko, iż prawo do podniesienia takiego zarzutu przysługuje również poręczycielowi, jest ugruntowane w orzecznictwie – zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 17.09.2004 r., V CK 562/03, Pr. Bankowe 2005/3/17; z dnia 03.08.2006 r., IV CSK 101/06; z dnia 12.12.2008 r., II CSK 360/08; z dnia 03.11.2010 r., V CSK 142/10; z dnia 17.03.2011 r., IV CSK 371/10. W stosunku do remitenta takim zarzutem może posłużyć się w istocie każdy dłużnik wekslowy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.02.2005 r., II CK 426/04).

Sąd doszedł do przekonania, iż stanowisko pozwanego znalazło należyte usprawiedliwienie w materiale dowodowym. Tym samym należy uznać, iż pozwany skutecznie zakwestionował istnienie po jego stronie zobowiązania wekslowego do zapłaty na rzecz powoda należności wynikających z innych źródeł niż dostawa materiałów budowlanych na budowę galerii handlowej w B..

Powód przedłożył wraz z pozwem szereg faktur VAT, z których nie wynikało jednakże, jakiej dostawy dotyczyły te faktury. Z zestawienia tych faktur z przedstawionymi sądowi dowodów WZ wynika, iż dostawy do B. objęte były fakturami:

- z dnia 25.10.2013 r. – nr (...) – na kwotę 11 965, 44 zł brutto – z terminem płatności dnia 24.12.2013 r.,
- z dnia 31.10.2013 r. – nr (...) – na kwotę 3 921, 24 zł brutto – z terminem płatności dnia 30.12.2013 r.

Pozwany nie kwestionował obowiązku zapłaty należności objętych wskazanymi fakturami, opiewającymi na łączną sumę 15 886, 68 zł. Zaskarżył nakaz zapłaty ponad tę kwotę.

Trzeba jednakże zwrócić uwagę, iż suma wekslowa objęła nie tylko należności wynikające z faktur dołączonych do pozwu, ale także odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie tychże należności. Stąd też za usprawiedliwione należało uznać dochodzenie przez powoda – na podstawie art. 481 § 1 kc – także odsetek dotyczących wskazanych dwóch faktur. Wyliczenie tych odsetek przedstawia się następująco:

- od kwoty 11 965, 44 zł za okres od dnia 25.12.2013 r. do dnia wypełnienia weksła, tj. 13.03.2014 r., czyli za 79 dni opóźnienia, według ustawowej stopy procentowej wynoszącej 13 % = 336, 67 zł,
 - od kwoty 3 921, 24 zł za okres od dnia 31.12.2013 r. do dnia wypełnienia weksła, tj. 13.03.2014 r., czyli za 73 dni opóźnienia, według ustawowej stopy procentowej wynoszącej
- 13 % = 101, 95 zł.

Łączna kwota należnych powodowi odsetek wynosi 438, 62 zł.

Ponadto należało podzielić stanowisko pozwanego co do pokrycia zobowiązania wynikającego z faktury nr (...) w kwocie 8 932, 51 zł, co potwierdza wydruk z historii rachunku bankowego (k. 94). Ponieważ w potwierdzeniu przelewu został wskazany sposób zaliczenia przelanej sumy 32 427, 58 zł, powód nie był uprawniony do dokonania innego zaliczenia. Ponadto powód nie wykazał, aby poinformował swojego dłużnika o przyjętym sposobie zaliczenia płatności i wezwał do zapłaty dalszej części należności objętych fakturami wymienionymi w potwierdzeniu przelewu z dnia 09.01.2014 r. Tym samym argumentacja powoda zawarta w odpowiedzi na zarzuty nie mogła znaleźć akceptacji sądu.

Sąd nie udzielił powodowi zgody na złożenie pisma procesowego datowanego na 03.07.2015 r. Powód miał możliwość przedstawienia swojego stanowiska w pozwie oraz w odpowiedzi na zarzuty z dnia 22.04.2015 r., co należy uznać za wystarczające. Podobnie pozwany mógł złożyć dwa pisma, tj. zarzuty od nakazu zapłaty oraz pismo nadane dnia 26.05.2015 r. Nie zachodziła żadna usprawiedliwiona potrzeba złożenia przez powoda kolejnego pisma. Z tych względów sąd nie wziął pod uwagę argumentacji powoda zawartej w piśmie z dnia 03.07.2015 r.

Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w części przekraczającej 15 886, 68 zł, wobec czego należy uznać, iż nakaz zapłaty uprawomocnił się co do należności głównej w tej wysokości wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22.03.2014 r. oraz stosowną częścią kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego powoda. Niezaskarżona część nakazu zapłaty wynosiła 10, 53 % wartości przedmiotu sporu, co oznacza, że prawomocnie zasądzony został zwrot kosztów sądowych w kwocie 198, 60 zł (10, 53 % x 1 886 zł) oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 380, 87 zł (10, 53 % x 3 617 zł).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego sąd uznał zarzuty pozwanego za usprawiedliwione w zakresie przekraczającym wyliczone we wskazany wyżej sposób odsetki ustawowe w kwocie 438, 62 zł, wobec czego – w zakresie przekraczającym niezaskarżoną przez pozwanego T. C. część obejmującą należność główną w kwocie 15 886, 68 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22.03.2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi w kwocie 198, 60 zł i kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 380, 87 zł – utrzymał w mocy zaskarżony nakaz zapłaty z dnia 04.04.2014 r., I Nc 273/14, co do należności głównej w tej właśnie kwocie wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty za okres od dnia 24.03.2014 r., czyli od dnia wniesienia pozwu (art. 482 § 1 kc). W pozostałym zakresie zaskarżony nakaz zapłaty podlegał uchyleniu, a powództwo oddaleniu.

Ponieważ nakaz zapłaty został ostatecznie utrzymany w mocy co do kwoty 438, 62 zł stanowiącej 0, 325 % wartości przedmiotu zaskarżenia zarzutami wynoszącej 134 940, 70 zł, należało uznać, iż pozwany wygrał postępowanie wywołane wniesieniem zarzutów praktycznie w całości, co zgodnie z art. 100 kpc in fine oznacza przyznanie pozwanemu w całości zwrotu kosztów procesu obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3 600 zł ustalone zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 uksc powoda obciąża obowiązek pokrycia nieopłaconych kosztów sądowych obejmujących opłatę od zarzutów w kwocie 5 060, 60 zł.

Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.